

عنوان مقاله:

ارزیابی تاثیر بهبوددهنده خاک پومیس و محلول پاشی با عصاره جلبک دریایی آکادین و استیمپلکس بر رشد و برخی صفات فیزیولوژیکی گشنیز

محل انتشار:

دوفصلنامه تولید و فرآوری محصولات زراعی و باغی، دوره 12، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

لمیا وجودی مهریانی - Shahid Madani Azarbayjan University

امیر یونسین - Islamic Parliament Research Center

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی تاثیر پومیس (شاهد، ۳۰ و ۶۰ تن در هکتار) و کاربرد جداگانه سطوح مختلف کودهای آکادین و استیمپلکس (عصاره جلبک) (شاهد، ۱/۵، ۳ و ۴/۵ میلی لیتر بر لیتر) بر رشد و برخی صفات فیزیولوژیکی گشنیز آزمایش فاکتوریل بر پایه طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان در طی سال ۱۳۹۷ اجرا شد. محتوای فنل کل، سوپراکسید دیسموتاز، منیزیم، پتاسیم، روی و فسفر تحت تاثیر اثرات متقابل تیمارهای آزمایش قرار گرفت. تیمارهای ۳۰ تن در هکتار پومیس و کاربرد ۴/۵ میلی لیتر در لیتر آکادین و استیمپلکس موجب افزایش محتوای فنل کل گیاه شد. بالاترین محتوای کلروفیل a و b در تیمارهای ۴/۵ میلی لیتر در لیتر آکادین و ۳ و ۴/۵ میلی لیتر در لیتر استیمپلکس مشاهده شد. بیشترین محتوای مواد جامد محلول در تیمارهای ۳ و ۴/۵ میلی لیتر در لیتر آکادین مشاهده شد. تیمارهای ۳ و ۴/۵ میلی لیتر در لیتر آکادین و ۱/۵ و ۳ میلی لیتر در لیتر استیمپلکس موجب افزایش وزن خشک گیاه شد. تیمار ۳۰ تن در هکتار پومیس موجب افزایش محتوای کلروفیل، فلاونوئید، پروتئین، وزن خشک بخش هوایی گیاه و محتوای ازت گیاه شد. تیمارهای ۳۰ و ۶۰ تن در هکتار پومیس موجب کاهش ظرفیت مهار ۵۰ درصدی (IC₅₀) شد. در کل چنین می توان نتیجه گیری نمود که کاربرد ۳۰ تن در هکتار پومیس و محلول پاشی با هر سه غلظت استیمپلکس نقش مهمی در رشد و بهبود صفات فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی گشنیز داشت.

کلمات کلیدی:

Antioxidant activity, Elemental content, Flavonoid, Total phenolics content, فعالیت آنتی اکسیدانی، فلاونوئید، فنل کل، محتوای عناصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1518227>

